

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 31777-07-12 כהן ואח' נ' אזולאי ואח'

תיק חיצוני:

בפני כב' השופטת ד"ר דפנה אבניאלי

תובעים 1.סלמן דוד כהן
2.מזל כהן

ע"י ב"כ עו"ד רון לוינטל

נגד

נתבעים 1.ישראל יוסף אזולאי
2.מיכאל מדמון

ע"י עו"ד ב"כ אבי דובין

פסק-דין

תביעת לשון הרע, בה מועלות טענות נוספות להפרת חוק זכויות יוצרים, ביצוע עוולות מסחריות ופגיעה בפרטיות. לטענת התובעים, ביקשו הנתבעים לפגוע במשלח ידם, "והכל כנובע מתחרות עסקית קניבלית".

במרכזה של התביעה ניצבים פרסומים המציגים את התובעים, העוסקים במיסטיקה וקבלה, באור שלילי. הפרסומים מופיעים באתרי האינטרנט של הנתבעים, העוסקים אף הם בתחומים אלה.

עיקרי התביעה

1. התובע 1, מר סלמן כהן (להלן: "סלמן" או "התובע") עוסק בתחום המיסטיקה ובמכירת מוצרי קבלה וקמעות שונים, כתיבת מפות אישיות, החזרת אהבות אבודות, זיווגים ועוד. סלמן עוסק בתחומו מעל שלושים שנים, והוא לדבריו "בעל שם מוכר ומוניטין גבוה אותו צברתי בשל הצלחות רבות בטיפול. טיפולים אלה מבוססים על חומרי קבלה מיוחדים, על המזל ושם האדם המטופל, ומשלבים בתוכם לחשים וסמלים קוסמים" (סעיף 5 לתצהיר עדותו הראשית).

התובעת 2, גב' מזל כהן (להלן: "מזל"), רעייתו של התובע, עוסקת אף היא בתחומי המיסטיקה והקבלה. על פי הנטען בכתב התביעה, למזל יש ניסיון של למעלה מ-10 שנים בתחומה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 12-07-31777 כהן ואח' נ' אזולאי ואח'

תיק חיצוני:

2. הנתבעים 1 ו-2, מר ישראל אזולאי ומר מיכאל מדמון, הם מיסטיקנים, אשר לטענת התובעים, עוסקים בתחומים משיקים לאלה שלהם. לדברי התובעים, הם אינם מכירים באופן אישי את הנתבעים ומעולם לא נפגשו פנים אל פנים.

3. לטענת התובעים, הנתבע 1 החל ב"מסע ההשמצות" נגדם. לצורך כך, רתם את הנתבע 2, קרוב משפחתו העוסק גם הוא במיסטיקה, וביחד הקימו אתר השמצות פיקטיבי באינטרנט בשם "סקרי דעת קהל", המתיימר להיות אתר של "בעל חברת סקרים" (להלן: "אתר האינטרנט").

יצוין, כי במקור הוגשה התביעה נגד נתבעת נוספת- דיג אחר פתרונות אינטרנט בע"מ, לגביה נטען כי הקימה עבור הנתבעים את אתר האינטרנט. בהמלצת בית המשפט, הסכימו התובעים למחוק את הנתבעת 3 מכתב התביעה (ראו החלטה מיום 16.1.13).

4. לתצהירו של התובע צורף מכתבם של הנתבעים מיום 25.7.12 (לאחר שהוגשה התביעה דנן), אשר מוען אל הנתבעת 3, בו אישרו הנתבעים אזולאי ומדמון, כי אתרי האינטרנט הבאים מצויים בבעלותם ובניהולם:

1. אתר האינטרנט "סקר דעת קהל" בכתובת: eigud2008@co.il

2. אתר האינטרנט בכתובת madmon.co.il

3. אתר האינטרנט בכתובת sos77.co.il

(נספח 1 לתצהיר התובע)

5. לטענת התובעים, באתר האינטרנט הופיע המלל הבא:

"לקוחות מספרים שסלמן דוד אומר להם שאת חומרי הכישוף להחזרת אהבה הוא קונה ממני, ומוכר להם. זהו שקר גס... לדעתי סלמן דוד מתחזה לקבליסט. אני מציע לא להאמין לו... דוד סלמן משקר ללא בושה... דוגמה לשמות של מלאכים שהמציא סלמן דוד מדמיונו... אני מזמין את דוד סלמן לתבוע אותי בגין הוצאת לשון הרע... אני אאכיל אותו מכל כיוון אפשרי... אני קובע שדוד סלמן ממציא שמות של מלאכים, הוא חושב שהגולשים מטומטמים... ראו את המשך מעלליהם של סלמן דוד ואשתו... סלמן דוד ואשתו לא מסוגלים לעזור לעצמם, אז איך הם יכולים לעזור לאנשים אחרים? מי שמאמין להם הוא עם שריטה עמוקה בראש!".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 31777-07-12 כהן ואח' נ' אזולאי ואח'

תיק חיצוני:

(נספח 3 לתצהיר התובע)

6. התובעים טוענים, כי הנתבע 1 המציא "מכון סקרים" המנוהל על ידי "ברונפמן מרעננה" על מנת שהפרסומים המופיעים באתר האינטרנט יתפסו כאמינים. כך, באתר האינטרנט מופיע "סקר", אשר לא צוין מי השתתף בו, המלמד על כך שהנתבע 1 זכה ב-98% הצלחה בתחום עיסוקו, תוך השמצת התובעים "באופן קיצוני" (נספח 4 לתצהיר התובע).

התובעים מפנים לפרסומים נוספים באתר האינטרנט, אשר לטענתם הם שקריים וכוזבים ופוגעים בעסקו ובשמו הטוב של התובע. כך, למשל: "אין צורך לקנות פוליגרף לאיתור שקרנים. סלמן דוד משקר אתכם בעזות מצח!". בסמוך לפרסומים הובא סעיף 417 לחוק העונשין "כדי לרמז שהתובע עובר עבירה פלילית של "כישוף" (סעיף 35 לכתב התביעה). בכך, מנסים הנתבעים לצייר את התובע כעברין וכמפר חוק.

עוד טוענים התובעים, כי הנתבעים מפרסמים את תמונתו של התובע, את כתובתו הפרטית ותוכן מאתר האינטרנט שלו. מדובר בתוכן אשר הועתק ופורסם ללא רשותו, בניגוד לחוק זכות יוצרים ובניגוד לחוק הגנת הפרטיות ובשל כך אף הוגשה התביעה לבית משפט זה.

7. התובעים טוענים, כי הנתבעים עושים שימוש בשמו של התובע במנוע החיפוש "גוגל", על מנת לקדם את אתר האינטרנט שלהם. לטענתם, גולשים המבקשים להגיע אל אתר התובע, מקישים את שמו במנוע החיפוש "גוגל" ובפניהם נפרשות תוצאות המובילות דווקא אל אתר הנתבעים, תוצאות הממוקמות, לגישת התובעים, במקום גבוה ובולט יותר. התובעים סבורים כי מדובר בעוולה לפי חוק העוולות המסחריות.

8. לטענת התובעים, הנתבע 1 פרסם מידע שקרי וכוזב גם באתר בכתובת sos77.co.il, שם נכתב, בין היתר, כי: "דוד סלמן משקר ללא בושה!!!... אני יוסף ישראל אזולאי מודיע לכם. אני לא מוכר לסלמן דוד חומרי כישוף להחזרת אהבה, לקוחות מספרים שסלמן דוד אומר להם שאת חומרי הכישוף להחזרת אהבה הוא קונה ממני, ומוכר לכם. זה שקר גס. אני בחיים לא מוכר למיסטיקנים את החומרים שלי" (נספח 10 לתצהיר התובע).

9. לתובעים גם טענות המופנות לנתבע 2 בלבד, אשר לטענתם פרסם אמירות כנגד הנתבעים והשירות שהם נותנים, כגון: "מזל אשת הקבלה? מבלי לפגוע בכבודה: לא ידוע לנו על

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 31777-07-12 כהן ואח' נ' אזולאי ואח'

תיק חיצוני:

1 הצלחותיה של המיסטיקנית הנ"ל! ... אין צורך לקנות פוליגרף לאיתור שקרנים" (נספח 10
2 לכתב התביעה).

3
4 10. התובעים מציינים, כי פנו אל הנתבעים טרם הגשת התביעה, אולם הם כלל לא הגיבו לפניית.
5 יחד עם זאת, מציינים התובעים כי בעקבות פניותיהם הוסרו מספר שורות מהמלל הפוגעני
6 באתרי האינטרנט במטרה לעדן את הדברים, אולם לא מעבר לכך.
7

8 11. התובעים עותרים לחייב הנתבעים לשלם פיצויים בסך 300,000 ₪ ללא הוכחת נזק, להורות
9 לנתבעים לחדול מהפרסום לאלתר וכן לפרסם תיקון של הדברים שפורסמו באופן שבו יקבע בית
10 המשפט, בהתאם לסעיף 9(א)(2) לחוק איסור לשון הרע.
11
12

טענות הנתבעים

13
14
15 12. לטענת הנתבעים, מדובר בתביעה קנטרנית וסתמית שאין לה אחיזה במציאות. הנתבעים לא
16 פרסמו דברי לשון הרע על התובעים, אלא איפכא מסתברא- התובעים הם שפרסמו דברי לשון
17 הרע כנגד הנתבעים, כדי לפגוע בעסקם.
18

19 הנתבעים טוענים, כי טרם הגשת התביעה, יצר התובע קשר טלפוני עם הנתבע 2 וביקש ממנו
20 לפרסם את שמו באתר האינטרנט שלו ולהמליץ על שירותיו. הנתבע 2 הסכים לפרסם את
21 שירותיו של התובע באתר, בכפוף לכך שיחדל לטעון, כי "יש לו 100% סיכויי הצלחה". לטענת
22 הנתבעים, התובע סירב לדרישה זו והחל להשמיץ את הנתבעים באתר האינטרנט שלו (נספח א'
23 לכתב ההגנה).
24

25 על אף טענות אלה, בחרו הנתבעים שלא להגיש תביעה שכנגד וחזרו שוב ושוב בעדותם בבית
26 המשפט על כך, שלולא פרסמו התובעים אמירות שליליות בגנותם באתר האינטרנט שלהם- לא
27 היו מפרסמים הם את הפרסומים נשוא התובענה דנן.
28

29 13. הנתבעים טוענים, כי טרם הגשת התביעה, מחקו התובעים את אתרי האינטרנט שבבעלותם,
30 בהם הופיעו פרסומים המשמיצים את הנתבעים.
31 לטענתם, כי כל הפרסומים המופיעים באתריהם אודות התובעים הם דברי אמת, המבוססים על
32 עובדות ונתונים. הפרסומים הקשורים בתובעים אינם פוגעים במוניטין שלהם (המוכחש לשיטת
33 הנתבעים).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 12-07-31777 כהן ואח' נ' אזולאי ואח'

תיק חיצוני:

לחילופין, הדברים שפרסמו בנוגע לתובעים הינם אמת, המוגנת על ידי סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע- הגנת אמת הפרסום.

דיון והכרעה

14. בטרם אדון בטענות הצדדים, אציין כי הצדדים הופנו בהסכמתם להליך של גישור, אשר נמשך מספר חודשים, אך לא צלח בסופו של יום. לאחר מכן, בישיבת קדם המשפט השנייה שנערכה בתיק, הוצע לצדדים כי בית המשפט יפסוק על פי סעיף 79א לחוק בתי המשפט, תוך הגבלת סכום הפיצויים (מינימום ומקסימום), וזאת לאור מהות התביעה והנסיבות האופפות אותה. הצדדים התנו הסכמתם בתנאים שונים ומשונים ולבסוף לא הסכימו להצעת בית המשפט, ועל כן נשמעו עדויותיהם והוגשו סיכומים בכתב.

חוק איסור לשון הרע

15. תכליתו של חוק איסור לשון הרע (להלן: "החוק") היא לספק מענה להתנגשות הזכויות הנוצרת כאשר נעשה פרסום הכרוך בלשון הרע. מחד, מבקש החוק להבטיח את הזכות לכבוד האדם והזכות לשם טוב של מי שנפגע מן הפרסום. על הזכות לשם טוב נאמר, כי "כבוד האדם ושמו הטוב חשובים לעתים לאדם כחיים עצמם, הם יקרים לו לרוב יותר מכל נכס אחר" מאידך, מבקש החוק להבטיח גם את האינטרסים הטמונים בפרסומים השונים, בדגש על חופש הביטוי (ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ נ' הרציקוביץ', פ"ד נח(3) 558, 565 והאסמכתאות הנזכרות שם).

בליבו של החוק קבוע האיסור על פרסום לשון הרע. עשיית פרסום שכזה עלולה להוות עוולה אזרחית, ובנסיבות מסוימות, יעלה הדבר כדי עבירה פלילית (סעיפים 6 ו-7 לחוק).

בשלב הראשון יש לבחון אם מתקיימים יסודות ה"פרסום" ו"לשון הרע", כהגדרתם בסעיפים 1 ו-2 לחוק. בשלב הבא, יש לבחון האם חלים הסייגים לאיסור האמור וההגנות שבחוק. בחוק הוגדרה רשימה של פרסומים שהם מותרים, על אף שיש בהם לשון הרע (סעיף 13 לחוק). כמו כן, נקבעו בחוק הגנות הפוטרות את המפרסם מאחריות בגין לשון הרע: פרסומים שהם אמת ויש בהם עניין לציבור (סעיף 14 לחוק- "הגנת אמת הפרסום"); פרסומים שנעשו בתום לב בנסיבות המנויות בחוק (סעיף 15 לחוק- "הגנת תום לב"). בסופו של התהליך, לאחר שנקבע כי המפרסם אכן אחראי בגין לשון הרע, יידונו הסעדים הרלוונטיים (דנ"א 2121/12 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין אורבך (18.9.14)).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 31777-07-12 כהן ואח' נ' אזולאי ואח'

תיק חיצוני:

המשוכה הראשונה- האם הפרסום נחשב ללשון הרע?

16. סעיף 1 לחוק קובע כך:

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;

(4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו;"

בע"א 1104/00 אפל נ' חסון, פ"ד נו(2) 607, 611 (להלן: "עניין אפל") נקבע, כי פרשנות הפרסום תיעשה על ידי בית המשפט תוך עיון בפרסום עצמו, מבלי להיזקק, בדרך כלל, לעדויות ולראיות בשאלת משמעות הפרסום. עוד נקבע, כי המבחן בעניין זה הוא אובייקטיבי: "מהו המובן שהאדם הסביר והרגיל היה מייחס לפרסום, ואם היה באותו מובן כדי לפגוע בשמו הטוב של התובע. בהתאם לכך, אין חשיבות לכוונת המפרסם או לדרך שבה הוכן הפרסום על-ידי הטוען לפגיעה בו".

17. במקרה דנן, פרסמו הנתבעים באתריהם דברי השמצה, אודות התובע ועיסוקו. הנתבעים הכחישו כי פרסמו ראשונים את הפרסומים אך הודו כי מדובר באתרים שבבעלותם ובניהולם, וטענו כי התובעים מחקו אתרי אינטרנט בהם הם השמיצו אותם תחילה.

לא יכול להיות ספק, כי אמירות כגון: "דוד סלמן משקר ללא בוששה..."; "עוז מורה דרך תחמן שכמוך ואבד עלינו הכלח" הן אמירות שנועדו לפגוע בשמו הטוב של התובע. האופן שבו פרסמו, באתר האינטרנט של הנתבעים, עונה על הגדרת "פרסום" בסעיף 2 לחוק לשון הרע.

המסקנה המתבקשת היא שפרסומי הנתבעים באתרי האינטרנט שלהם בנוגע לתובעים הם בגדר לשון הרע, שכן מדובר באמירות שעשויות להשפילם או לבזותם בעיני הבריות.

כעת יש לבחון את טענת הנתבעים, לפיה הפרסום חוסה בצל הגנת אמת הפרסום.

הגנת האמת בפרסום

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 12-07-31777 כהן ואח' נ' אזולאי ואח'

תיק חיצוני:

18. בעניין **אפל** נקבע, כי ההגדרה בסעיף 1 לחוק אינה מתנה קיומה של לשון הרע באי-אמיתות הפרסום. לפיכך, עשוי פרסום להיות אמת, ובכל זאת להיחשב לשון הרע. עם זאת, יתכן שלא תוטל בגין הפרסום אחריות, אם תוכח אחת מן ההגנות הקבועות בחוק.

סעיף 14 לחוק קובע, כי: **"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר פורסם היה אמת והיה בפרסום עניין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש"**.

הגנה זו משקפת את נכונות המחוקק להתיר פרסומים עובדתיים שיש בהם משום פגיעה בשם הטוב ואף בכבודו של מושא הפרסום, מקום שמדובר באמת, ובמידע שיש בו עניין לציבור. ההנחה היא כי בפרסומים מעין אלה יש תועלת חברתית וכי הם תורמים לדיון הציבורי ול"שוק הרעיונות" במידה המצדיקה הגנה, רק מקום שהם נכונים (דנ"א 7325/95 **ידיעות אחרונות בע"מ ואח' נ' קראוס ואח'**, פ"ד נב(3) 1, בעמ' 39 (השופט ת' אור)). בפרשת **אילנה דיין** נאמר, כי שילובם של שני היסודות – אמיתות הפרסום ועניין ציבורי בו – יקים את ההגנה שבסעיף 14 לחוק (פסקה 22 דברי הנשיא גרוניס). המחלוקת שהיתה בין שופטי בית המשפט בענין אילנה דיין, בשאלה אם מדובר ב"אמת לשעתה" או "אמת לאמתה" או "אמת משפטית", מתייתרת במקרה דנן, מכיון שהנתבעים לא העלו את הטענה.

19. **האם הפרסומים הם דברי אמת?** הנתבעים טוענים, כי הדברים שפרסמו אודות התובעים ועיסוקיהם הם דברי האמת. מטעם הנתבעים העידו בנושא זה, פרט לנתבעים עצמם, גם מר רן קלינגהויפר, גב' אילת לוין וכן הוגש תצהירו של מר אברהם כהן, אשר ב"כ התובעים ויתר על חקירתו הנגדית.

העד מר קלינגהויפר העיד, כי לאחר שחלתה אשתו במחלת הסרטן, פנה למספר "מקובלים", בהם לתובע 1, אשר הבטיח באתר האינטרנט שלו 100% הצלחה בריפוי מחלות. לדבריו, אשתו האמינה בדרך הטיפול של התובע 1 והחליטה להפסיק את הטיפולים הקונבנציונאליים, ובסופו של דבר נפטרה בחודש מרץ 2013.

לדבריו:

"היא [רעייתו ז"ל – ד.א.] זלזלה בזה מאוד, היו לה גם כדורים שהיתה צריכה לחקת שחולי סרטן לוקחים והיא זלזלה... וכשהייתי אומר לה שתבחר את הטיפולים ותיקח את הכדורים, היא אמר שסלמן אמר שזה בסדר ושזה יעבור ושוב אמרה שסלמן אמר ואמר, ובסוף זה התפשט לה לכל הגוף" (עמ' 20 שו' 16).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 31777-07-12 כהן ואח' נ' אזולאי ואח'

תיק חיצוני:

20. בתצהירו של מר אברהם כהן, שב"כ התובעים ויתר על חקירתו נאמר, כי הוא פנה אל התובע 1 בזמן שניהל תביעה נגד גרושתו, ולאחר ששמע, כי הוא "מתעסק עם דוכיפת ציפור לאומית לישראל ועוזר לאנשים.. בשיחות סלמן דוד אישר כי הוא משתמש ועושה קמעות מהציפור דוכיפת. את הציפור שוחטים ומחלטים אותה והוא מכין את זה בעצמו וגם רושם בקמע הדוכיפת שמות קודש- לחשים".

הגב' אילת לוי העידה, כי חברתה, הגברת אמילי שחר, פנתה אליה וסיפרה לה, כי התובע 1 "פתח לה" אתר אינטרנט. כאשר נכנסה לאתר, גילתה הגב' לוי, כי מופיעות בו המלצות שהיא כביכול כתבה על עיסוקו של התובע, למרות שלא כתבה כך מעולם. הגב' לוי דרשה מהתובע 1 להסיר את אותן המלצות, ורק לאחר חודשים ארוכים הוסר שמה מן האתר.

21. לגישת הנתבעים, ניתן ללמוד מעדויות אלה, כי "התובע מתחזה לרופא..." ויש בכך "סיכון רב של מעשיו לציבור הצורך קבלה" (סעיף 3 לסיכומים). הנתבעים מוסיפים ומציינים, כי התובע 1 עצמו טען בחקירתו הנגדית, כי יש לו יכולות ריפוי (עמ' 7, שו' 24).

22. אני סבורה כי עדויות אלה מלמדות על כך שהפרסומים הם דברי אמת. עדותו של מר קלינגהויפר מורכבת ברובה מעדות מפי השמועה, שכן רעיינו המנוחה היא שפנתה אל התובע, וכלל לא ברור מה היה טיב ה"טיפול" שניתן לה. גם עדותו של מר כהן אינה יכולה לסייע לנתבעים בעניין זה, שכן לא ניתן ללמוד ממנה שהתובע משקר לקליינטים שלו.

23. אכן, הנתבעים לא הציגו כל עדות או ראיה המעידה על כך שערכו בדיקה לגבי התובעים בטרם פרסמו את אותם דברים באתרי האינטרנט, וכי דבריהם מבוססים על אדני אמת, אך התובע, בעל השכלה של 12 שנות לימוד, לא הכחיש כי הוא מפרסם באינטרנט פרסומים אודות יכולותיו וסגולותיו, שחלק מהם צורפו כנספחים לכתב הגנתם של הנתבעים. לדבריו (עמ' 7 שו' 24):

"פרסמתי באתר שלי שיש לי יכולת לרפות [הכוונה "לרפא" – ד.א.], אבל אף פעם לא אמרתי מאה אחוז אלא אמרתי שיש אפשרויות"

בין היתר פרסם התובע, כי הוא מוכר קמעות של דוכיפת (עמ' 4 שו' 21), וטען "אני יכול לפענח בן אדם לפי השם שלו" (עמ' 10 שו' 6).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 12-07-31777 כהן ואח' נ' אזולאי ואח'

תיק חיצוני:

התובע מפאר את עצמו ואת כישוריו באתר האינטרנט שלו שם נכתב:

"סלמן דוד – מיסטיקן קבליסט ומתקשר שאר שניחן בכוחות אנרגטים לריפוי ועוזר לפתור בעיות נפשיות/ או פיזיות... במשך השנים האחרונות טיפלתי בהצלחה במאות מטופלים מתינוקות ועד קשישים מאותם אלה שהרפואה הקונבנציונלית לא נתנה מענה הולם למחלתם ואשר מצאו את המזור בכוחות המיוחדים". (הפרסומים המופיעים שוב ושוב בגרסאות שונות צורפו כנספח לכתב ההגנה).

התובע לא מצא לנכון להביא כעד מטעמו אדם שהצליח לרפא, או לפענח את אישיותו. למעשה, לא הובאה בפני בית המשפט ראיה כלשהי אודות כישוריו המיסטיים של התובע ויכולת הריפוי בה הוא ניחן, לטענתו.

20. כפי שכבר ציינתי, לא הוכח כי הפרסומים של הנתבעים הינם אמת, אך שוכנעתי כי היה בפרסום עניין ציבורי. בתצהירו של הנתבע 2 נאמר, כי הפרסומים נועדו "להזהיר את כלל האנשים מלפנות לתובעים בעניין רפואי וזאת כדי להדגיש את הסכנה החמורה מללכת שבי אחרי הבטחותיהם של התובעים ל-100% הצלחה בכל הקשור לטיפולים הרפואיים..." (סעיף 34 לתצהיר).

הפסיקה קבעה, כי קיימת חשיבות ל"מיהותו של האדם העומד במרכז הפרסום", אולם החוק אינו דורש כי מושא הפרסום יהיה בהכרח איש המכהן במשרה ציבורית (רע"א 10771/04 רשת תקשורת והפקות (1992) בע"מ נ' פרופ' אטינגר, פ"ד נט(3) 308, 316).

בענייננו, תחום המיסטיקה והקבלה אמנם לא נמצא בעיבורו של הסדר היום הציבורי, אך קיים ציבור מתעניינים בתחום ומותר להזהירו מפני מפזרי הבטחות, שלא עמדו במבחן המציאות.

21. הנתבעים טענו כי ביקשו להציג בפני הציבור את פועלם ה"אמיתי" של התובעים. אמנם הם בחרו לעשות זאת בדרך מוקצנת וסנסציונית, שאינה מעידה בהכרח על רצון כן לחשוף מידע אודות התובעים בפני הציבור, אך התובע עצמו לא בחל בפרסומים דומים כלפי הנתבעים.

הנתבעים צירפו מקבץ של פרסומים, שעלה בידיהם להעתיק, בטרם הוריד התובע את האתר שלו ומחק את הדברים, כפי שאישר בחקירתו הנגדית. בפרסומים אלה לא בחל גם התובע בלשון משמיצה כנגד הנתבעים, תוך שהוא נוקב בשמם.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 12-07-31777 כהן ואח' נ' אזולאי ואח'

תיק חיצוני:

כך, למשל, נאמר באתר של התובע:

"אין שום מקום בו אפשר לבחור מיסטיקן וכל אחוזי ההצלחה שם זאת המצאה של בעלי אותם סקרי דעת קהל שזה לא אחר מאשר מיודענו הקבליסט מיכאל מדמון..."

הפוסל במומו פוסל. במקרה דנן אין חולק כי "לוחמת הפרסומים" בה נקטו הצדדים, נועדה לפרסם מידע אודות הצד שכנגד, כאשר כל צד מתיימר להזהיר את הציבור מפני רעהו. מאחר שהתובע מחק את האתר בו פורסמו דברים מטעמו, ולא הוכיח כי הפרסומים נעשו רק בעקבות פרסומי הנתבעים, לא ניתן לקבוע כממצא מי מהצדדים "התחיל" בכך, אך הוכח במידה מספקת של ודאות כי שני הצדדים בחרו לפועל בדרך זו.

21. לסיכום, אני קובעת כי הפרסומים שפרסמו הנתבעים באתרי האינטרנט חוסים תחת הגנת אמת הפרסום, בעיקר בשל העובדה שהיה בהם "ענין ציבורי", כנדרש על פי סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע.

עוד אני קובעת, כי דרישתו המיתממת של התובע, לקבל פיצויים בשל הפרסום אודותיו אינה במקומה, לאור העובדה שהתובע עצמו בחל לנקוט באמצעים דומים כלפי הנתבעים, שעה שפרסם באתר האינטרנט שלו דברי השמצה כנגד מדמון, ואישר כי פגע בשמם הטוב לאחר "שהחלו לתקוף אותי" (סעיף 7 לתצהיר התובע).

חוק עוולות מסחריות

22. התובעים טוענים, כי הנתבעים פעלו בניגוד לסעיף 2(א) לחוק עוולות מסחריות, התשנ"ט-1999 (להלן: "חוק עוולות מסחריות"), ובכך פגעו בעסקם. סעיף 2(א) לחוק עוולות מסחריות קובע, כך:

"לא יפרסם עוסק מידע ולא יגרום לפרסום מידע, אשר הוא יודע או שהיה עליו לדעת שהוא אינו נכון, לגבי עסק, מקצוע, נכס או שירות, שלו או של עוסק אחר (להלן-תיאור כוזב)".

כמו כן, טוענים התובעים, כי הנתבעים ביצעו עוולה של התערבות בלתי הוגנת, הקבועה בסעיף 3 לחוק עוולות מסחריות:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 31777-07-12 כהן ואח' נ' אזולאי ואח'

תיק חיצוני:

"לא ימנע ולא יכביד עוסק, באופן לא הוגן, על גישה של לקוחות, עובדים או סוכנים אל העסק, הנכס או השירות של עוסק אחר".

23. בפסק דינו של סגן הנשיא כב' השופט זפט ב בת"א (תל אביב) 1627/01 מ.ש. מגנטיקס נ' דיסקופי (ישראל) בע"מ, פ"ד תש"ס (2) 89, נקבע, כי יסודות העוולה הם אלה:

- א. קיומם של שני עוסקים- התובע והנתבע.
- ב. הנתבע מונע או מכביד על גישה לקוחות, עובדים או סוכנים אל עסקו של התובע.
- ג. פעולת הנתבע נעשית באופן לא הוגן.

בחוק עוולות מסחריות לא קיימת הגדרה למונח "עוסק", אולם ספק בעיני אם ניתן להגדיר מי מהצדדים ככזה. לשם השוואה, חוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981 קובע, כי "עוסק" הוא "מי שמוכר נכס או נותן שירות דרך עיסוק, כולל יצרן".

התובעים לא הביאו כל ראיה המעידה על כך שהם או הנתבעים הם בגדר "עוסק", ולא הוכיחו כי הם מנהלים ספרים כנדרש ממי שמנהל עסק. בנוסף, לא הוכח כי הנתבע מונע או מכביד על גישה לקוחות ל"עסקם" של התובעים. לכן, אין בידי לקבל את הטענה לפיה הנתבעים ביצעו עוולות לפי חוק עוולות מסחריות.

24. טענתם האחרונה של התובעים, כי הנתבעים נטלו טקטיקס ותמונות של התובע ושיבצו באתר שהם מודים ששייך להם, ובכך הפרו זכות יוצרים, נטענה בעלמא וכלאחר יד. לא הוכח מי צילם את תמונת הדיוקן, לבטח לא הוכח כי צולמה על ידי התובעת, כפי שנטען. התובעת העידה כי אינה מודעת לפרסומים באינטרנט ולא התעסקה בכך (עמ' 11 שו' 23). לא הוכח כי נעשה שימוש בשמה של התובעת באמצעות קידום אתרים ממומנים במנוע החיפוש גוגל. התובעים לא טרחו אפילו להדגים את הענין בבית המשפט. מדמון הכחיש זאת וטען "אני לא יודע על מה אתה מדבר" (עמ' 17 שו' 21).

סוף דבר

סכסוך בין מיסטיקנים, שהיה אמור להסתיים מחוץ לכתלי בית המשפט, הוביל לכתיבת פסק הדין בו נדחו טענות התובעים, אחת לאחת.

התוצאה היא שהתביעה נדחת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 12-07-31777 כהן ואח' נ' אזולאי ואח'

תיק חיצוני:

1

2

בנסיבות הענין, אין צו להוצאות.

3

4

המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.

5

6

7

ניתן היום, י' ניסן תשע"ה, 30 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.

8

ד"ר דפנה אבניאלי, שופטת

9

10

11

12